

Роз'яснення щодо зняття арешту з майна

Підстави для зняття арешту з майна викладено у статті 59 Закону України «Про виконавче провадження»:

1. Особа, яка вважає, що майно, на яке накладено арешт, належить їй, а не боржникові, може звернутися до суду з позовом про визнання права власності на це майно і про зняття з нього арешту.

2. У разі набрання законної сили судовим рішенням про зняття арешту з майна боржника арешт з такого майна знімається згідно з постановою виконавця не пізніше наступного дня, коли йому стало відомо про такі обставини.

Виконавець зобов'язаний зняти арешт з коштів на рахунку боржника не пізніше наступного робочого дня з дня надходження від банку документів, які підтверджують, що на кошти, які знаходяться на рахунку, заборонено звертати стягнення згідно із цим Законом, а також у випадку, передбаченому [пунктом 10](#) частини першої статті 34 Закону України «Про виконавче провадження».

3. У разі виявлення порушення порядку накладення арешту, встановленого цим Законом, арешт з майна боржника знімається згідно з постановою начальника відповідного відділу державної виконавчої служби, якому безпосередньо підпорядкований державний виконавець.

4. Підставами для зняття виконавцем арешту з усього майна (коштів) боржника або його частини є:

1) отримання виконавцем документального підтвердження, що рахунок боржника має спеціальний режим використання та/або звернення стягнення на такі кошти заборонено законом;

2) надходження на рахунок органу державної виконавчої служби, рахунок приватного виконавця суми коштів, стягнених з боржника (у тому числі від реалізації майна боржника), необхідної для задоволення вимог усіх стягувачів, стягнення виконавчого збору, витрат виконавчого провадження та штрафів, накладених на боржника;

3) отримання виконавцем документів, що підтверджують про повний розрахунок за придбане майно на електронних торгах;

4) наявність письмового висновку експерта, суб'єкта оціночної діяльності - суб'єкта господарювання щодо неможливості чи недоцільності реалізації арештованого майна боржника у зв'язку із значним ступенем його зношення, пошкодженням;

5) відсутність у строк до 10 робочих днів з дня отримання повідомлення виконавця, зазначеного у [частині шостій](#) статті 61 Закону, письмової заяви стягувача про його бажання залишити за собою нереалізоване майно;

6) отримання виконавцем судового рішення про скасування заходів забезпечення позову;

7) погашення заборгованості із сплати періодичних платежів, якщо виконання рішення може бути забезпечено в інший спосіб, ніж звернення стягнення на майно боржника;

8) отримання виконавцем документального підтвердження наявності на одному чи кількох рахунках боржника коштів, достатніх для виконання рішення про забезпечення позову.

5. У всіх інших випадках арешт може бути знятий за рішенням суду.

Існують непоодинокі випадки, коли при завершенні виконавчого провадження на підставі п.1 ст.37 та п.9 ст. 39 Закону України «Про виконавче провадження», арешт з майна боржника не знято.

При надходженні заяви боржника у випадках виявлення арештів, державний виконавець перевіряє підстави завершення, наявність інших виконавчих проваджень, та у разі виконання боржником покладених на нього зобов'язань рішенням суду, державним виконавцем готується постанова про зняття арешту з майна (у разі її відсутності в матеріалах виконавчого провадження), завіряється підписом та гербовою печаткою, що є підставою для зняття арешту та внесення відповідних записів до Державних реєстрів.

У разі, якщо арешт накладений по виконавчому провадженню, яке знищено, відповідно до пункту 9.9 порядку роботи з документами в органах державної виконавчої служби, затвердженого наказом Міністерства юстиції України 25.12.2008 №2274/5, строк зберігання завершених виконавчих проваджень становить три роки, державним виконавцем на заяву боржника надається письмово роз'яснення (довідка) для звернення до суду.

**Оболонський районний відділ
державної виконавчої служби міста Київ
Головного територіального
управління юстиції у м. Києві**